

Το φάντασμα της Διαμαντοπούλου πάνω και μέσα στα συμβούλια επιλογής διευθυντών.

Ο δάσκαλος για μια ακόμη φορά στη μέγγενη και το δημόσιο σχολείο στην αποδιάλυση.

Έπρεπε να περάσουν 7 χρόνια για την ουσιαστική επανεμφάνιση της αγοραίας λογικής του νεοφιλελευθερισμού για το σχολείο, με προκάλυμμα αυτήν τη φορά μια απόφαση του βαθιού κράτους του Συμβουλίου της Επικρατείας*. Ήταν μια πρώτης τάξης ευκαιρία που προσφέρθηκε στη κυβέρνηση για μια έντονη συντηρητική στροφή, προκειμένου να ταυτιστεί απόλυτα με τις πολιτικές των προκάτοχών της στο θέμα της επιλογής των στελεχών, και ενός ουσιαστικού βήματος στο μνημονιακό κατήφορο, ακόμα πιο κοντά στο σχολείο της αξιολόγησης και του αυταρχισμού.

Η κατασκευή κοινών ευρωπαϊκών πλαισίων αναφοράς, με τα οποία θα κρίνονται, θα συγκρίνονται και θα αξιολογούνται στο εξής οι στρατηγικές, τα μέσα και οι φορείς της εκπαιδευτικής πολιτικής είναι πια υποχρεωτική. Οι διευθυντές εξοπλίζονται με υπερεξουσίες και ο ρόλος τους αλλάζει ριζικά. Από εκπαιδευτικοί μετατρέπονται σε διοικητικά στελέχη και οικονομικοί μάνατζερ επιφορτισμένοι με την παιδαγωγική εποπτεία του έργου των εκπαιδευτικών, την ώρα που οι ίδιοι ολοένα αποκόπτονται από την εκπαιδευτική διαδικασία με διάφορα προσχήματα (π.χ παράλληλη στήριξη !!!), αποκτούν πειθαρχικές αρμοδιότητες και δικαιώματα αξιολόγησης.

Καταλήγουν σε εντολοδόχους της κυβέρνησης και της κεντρικής διοίκησης προς τους εκπαιδευτικούς. Παράλληλα ο σύλλογος διδασκόντων απαξιώνεται διαρκώς χάνοντας τις όποιες αποφασιστικές αρμοδιότητες του είχαν απομείνει. Έτσι όμως απαξιώνεται ουσιαστικά ο εκπαιδευτικός της πράξης και η δημοκρατική λειτουργία του σχολείου. Δημιουργείται μια μονοπρόσωπη αυταρχική και αντιδημοκρατική διοίκηση, η οποία έχει σαν βασικούς στόχους τη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών και τον προσανατολισμό του σχολείου στις απαιτήσεις της αγοράς.

Και ο μαθητής;

Ο Μαθητής της εποχής του ΔΝΤ, στοιβαγμένος σε κατάμεστες αίθουσες, τρεχάμενος από μάθημα σε άσχετα με το ποιο είναι και ποιος το διδάσκει. Θα μάθει ότι δεν υπάρχει σχολείο γειτονιάς κι ότι η τεχνολογία στην τάξη είναι η μόνη σταθερή συνομιλήτριά του. Θα μάθει ότι όσο πιο πολλά «χρήσιμα» μαθαίνει, τόσες πιθανότητες έχει να δουλέψει, ενώ τα «άλλα» είναι φιλοσοφίες για χαζούς. Θα μάθει να συγκρατεί τη φυσική του περιέργεια, τη δημιουργικότητα του και να την «αξιοποιεί» εκεί που του τη ζητάνε, όταν και εφόσον του τη ζητάνε. Θα μπερδέψει τη γνώση με την αποδοτικότητα, την παιδεία με τον ανταγωνισμό, τη σκέψη με τη μνήμη και το συναίσθημα με το εμπόδιο. Θα προσαρμοστεί. Εν ολίγοις, θα προετοιμαστεί για τη δουλειά..

*Το Συμβούλιο της Επικρατείας λειτουργεί και σε αυτή την περίπτωση ως **μηχανισμός του βαθιού κράτους** που εξασφαλίζει την ομαλή λειτουργία του καθεστώτος, τη διασφάλιση της κρατικής ιεραρχίας και του διοικητικού ελέγχου του εκπαιδευτικού συστήματος από τα πάνω, αφαιρώντας κάθε τέτοια αρμοδιότητα από τη βάση των εκπαιδευτικών. Το **ΣτΕ**, **ισχυρίζεται στην απόφασή του ότι ο Σύλλογος διδασκόντων του σχολείου δεν αποτελεί «κατάλληλο όργανο που συγκροτείται και λειτουργεί με εχέγγυα αξιοκρατίας, αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, όπως είναι τα καθιερωμένα συμβούλια της Διοικήσεως».**

Η αποδιάρθρωση και των τελευταίων θυλάκων της συλλογικότητας των εκπαιδευτικών (η διαμόρφωση του σώματος των μονίμων σαν το αξιολογικό όργανο των υποψηφίων διευθυντών, εκτός των άλλων , αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, προκαλώντας εσωτερικά ρήγματα στη συνοχή του συλλόγου διδασκόντων) είναι το σιωπηρό διακύβευμα της νέας αξιολογικής πρακτικής που θα ξεδιπλωθεί με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Δεν είναι μακριά η εποχή που το εκπαιδευτικό κίνημα πάλεψε ενάντια στην επιβολή της αξιολόγησης του Π.Δ.152 (το οποίο βρίσκεται ακόμα σε ισχύ) έχοντας απέναντί του μεγάλο μέρος των στελεχών της εκπαίδευσης, τα οποία όχι μόνο διαφοροποιήθηκαν από τις συλλογικές διαδικασίες και αποφάσεις του κλάδου και του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά δημιούργησαν και χωριστές συνδικαλιστικές ενώσεις με το προκάλυμμα της επιστημονικότητας, σε επίπεδο σχολικών συμβούλων, Διευθυντών Σχολείων και Διευθυντών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης.

Το εκπαιδευτικό κίνημα, με σκληρές μάχες που δόθηκαν μέσα στους Συλλόγους διδασκόντων, μπλόκαρε την προώθηση της αξιολόγησης. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ που διαδέχτηκε την κυβέρνηση Σαμαρά, πάγωσε την αξιολόγηση αλλά διατήρησε άθικτο το θεσμικό της πλαίσιο αφήνοντας ανέγγιχτη τη δομή της εκπαιδευτικής ιεραρχίας, τις αρμοδιότητες του διευθυντή και το αυταρχικό πλαίσιο λειτουργίας του σχολείου .
(ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ –ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ - ΠΔ 201).

Στόχος η περιθωριοποίηση και συντηρητικοποίηση της παιδαγωγικής και η τοποθέτηση στο προσκήνιο του εκπαιδευτικού management. Για την υλοποίησή του ήταν απαραίτητη η μετάλλαξη των πρώην δασκάλων και μετέπειτα διευθυντών σε νεόκοπους μάνατζερ. Η «νέα παιδαγωγική» είναι η παιδαγωγική των ΕΣΠΑ και του ΟΟΣΑ, του κατακερματισμού και της ποσοτικοποίησης , των καινοτόμων προγραμμάτων που προωθούν το πολιτικό ορθό το συμβατό με τις αξίες της αγοράς.

Σύμφωνα με το παραπάνω πλαίσιο δεν προκαλούν πλέον καμία απορία ή έκπληξη όσα διαμειφθήκαν κατά την διάρκεια των συνεντεύξεων στα συμβούλια επιλογής διευθυντών. Συμβούλια στα οποία το ΥΠ.Π.Ε.Θ. και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, είχαν ήδη προνοήσει για των διορισμό των μελών του διευρυμένου οργάνου επιλογής διευθυντών σχολικών μονάδων διαμορφώνοντας τις «ισορροπίες» και τις ιεραρχίες της νέας εποχής των «αριστερών» μνημονίων και της επιστροφής στην «κανονικότητα».

Το παράδειγμα της Ανατ. Αττικής.

Ο εξυπηρετικός για τους στόχους τους, νόμος 3848/2010 της αλήστου μνήμης Υπουργού Παιδείας Κας Ά. Διαμαντοπούλου προσφερόταν για δημιουργική λογιστική και όχι μόνο. Το προβλεπόμενο 7μελές όργανο μετατράπηκε σε πενταμελές λόγω κωλύματος των διορισμένων μελών της αρχικής σύνθεσής του (υποψήφιοι διευθυντές).

Έτσι εκτός από τους αιρετούς(που είχαν προγραμματικά δεσμευθεί ότι δεν θα συμμετέχουν στη διαδικασία αξιολόγησης) απέμειναν οι δυο (2) επιλεγμένοι από την κυβέρνηση και η Διευθύντρια Εκπαίδευσης , με ότι μπορεί να σημαίνει αυτό....

- Η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτήσεων προερχόταν από τη γνωστή τράπεζα ερωτήσεων του νόμου Διαμαντοπούλου. (ίδιοι στόχοι - κοινές ερωτήσεις)
- Οι περισσότερες από αυτές επικεντρώνονταν στην καλή γνώση του τρίπτυχου (ΚΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ –Δ.Κ.- ΠΔ 201)
- Σ' αυτές προβαλλόταν άμεσα ή έμμεσα η εικόνα του διευθυντή ηγέτη ,παντογνώστη, απόλυτου άρχοντα του σχολείου, ικανού μάνατζερ, ο οποίος πρέπει να δίνει άμεσες λύσεις ενημερώνοντας πάντα τις προϊστάμενες αρχές, ενώ η έστω κατ' όνομα, αναφορά του Συλλόγου Διδασκόντων απουσίαζε επιδεικτικά.
- Ο διευθυντής αναγορευόταν στον κεντρικό επιτηρητή υλοποίησης των κάθε είδους καινοτόμων , ευρωπαϊκών κ.α προγραμμάτων, αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να πείθει ή και να επιβάλει την ανάληψη και υλοποίησή τους.

Αν αφεντικό του σχολείου είναι ο/η διευθυντής/ντρια, τότε, επιλέγεται από την εκπαιδευτική ιεραρχία και το κομματικό σύστημα. Αν το αφεντικό του σχολείου είναι ο Σύλλογος Διδασκόντων, τότε ο συντονιστής/διευθυντής, άντρας ή γυναίκα, εκλέγεται από το Σύλλογο διδασκόντων. Αυτό το μοντέλο δημοκρατικής/συλλογικής διοίκησης, δεν αντιστοιχεί στο μνημονιακό σχολείο της αξιολόγησης και της αγοράς αλλά στο ελεύθερο δημοκρατικό δημόσιο δωρεάν σχολείο των αναγκών και των οραμάτων μας.

Συνεχίζουμε να διεκδικούμε και να αγωνιζόμαστε για:

- Σύλλογο Διδασκόντων με αναβαθμισμένο διοικητικό και παιδαγωγικό ρόλο και πλήρη ευθύνη για την εσωτερική διαδικασία προγραμματισμού και σχεδιασμού του εκπαιδευτικού έργου. Με συχνές, τακτικές συνεδριάσεις όπου συλλογικά συζητούνται και αντιμετωπίζονται όλα τα παιδαγωγικά ζητήματα.
- Κατάργηση του θεσμού των σχολικών συμβούλων και αντικατάστασή τους από πολυπρόσωπες δομές στήριξης των εκπαιδευτικών στελεχωμένες από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό (εκπαιδευτικούς γενικής και ειδικής αγωγής, σχολικούς ψυχολόγους, λογοθεραπευτές)
- Δημοκρατική/συλλογική διοίκηση της σχολικής μονάδας, με απόλυτα δημόσια οικονομική στήριξη από την πολιτεία, με ανώτερα και μόνα αποφασιστικά όργανα τον Σύλλογο Διδασκόντων και το Σχολικό Συμβούλιο. Με διευθυντή/συντονιστή, αιρετό και ανακλητό συνάδελφο αποκλειστικά από το Σύλλογο διδασκόντων, που θα έχει διδακτικά καθήκοντα και τις ίδιες μισθολογικές απολαβές με όλους τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς και ανώτατο όριο θητείας. Λειτουργία γραμματειακής υποστήριξης σε όλα τα δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία.

Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο, ενάντια στην αξιολόγηση/ αυτοαξιολόγηση.

Χρήστος Κανδηλώρος , μέλος ΔΣ του συλλόγου ΠΕ «ΑΛ.ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ».

Αναπληρωτής αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Ανατ.Αττικής,
εκλεγμένος με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ- ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ.